

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 14.9.2015
COM(2015) 440 final

2015/0202 (NLE)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om undertecknande på unionens vägnar och om provisorisk tillämpning av avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Kiribati om undantag från viseringskravet för kortare vistelser

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Rådets förordning (EG) nr 539/2001¹ innehåller en förteckning över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och en förteckning över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav. Förordning (EG) nr 539/2001 tillämpas av medlemsstaterna, med undantag för Irland och Förenade kungariket.

Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 509/2014² ändrades förordning (EG) nr 539/2001 varigenom 19 länder överfördes till bilaga II som förtecknar de tredjeländer vars medborgare är undantagna från viseringskrav. Dessa 19 länder är: Colombia, Dominica, Förenade Arabemiraten, Grenada, Kiribati, Marshallöarna, Mikronesien, Nauru, Palau, Peru, Saint Lucia, Saint Vincent och Grenadinerna, Salomonöarna, Samoa, Tonga, Trinidad och Tobago, Tuvalu, Vanuatu samt Östtimor. Hänvisningen till dessa länder i bilaga II åtföljs av en fotnot som specificerar att ”undantaget från viseringskravet ska gälla från och med den dag då ett avtal om undantag från viseringskravet som ingås med Europeiska unionen träder i kraft”.

Förordning (EU) nr 509/2014 antogs den 20 maj 2014 och trädde i kraft den 9 juni 2014. I juli 2014 rekommenderade kommissionen rådet att bemyndiga den att inleda förhandlingar om avtal om undantag från viseringskravet med följande 17 länder: Dominica, Förenade Arabemiraten, Grenada, Kiribati, Marshallöarna, Mikronesien, Nauru, Palau, Saint Lucia, Saint Vincent och Grenadinerna, Salomonöarna, Samoa, Tonga, Trinidad och Tobago, Tuvalu, Vanuatu och Östtimor.³ Den 9 oktober 2014 utfärdade rådet förhandlingsdirektiv till kommissionen.

Den första omgången avtal om viseringslättnader undertecknades den 6 maj 2015 (Förenade Arabemiraten), den 26 maj 2015 (Östtimor), respektive den 28 maj 2015 (Dominica, Grenada, Saint Lucia, Saint Vincent och Grenadinerna, Samoa, Trinidad och Tobago, samt Vanuatu) och tillämpas provisoriskt från den dag de undertecknades, i avvaktan på ikraftträdandet.

Förhandlingarna med Kiribati inleddes den 17 december 2014 och fördes genom skriftväxling. Under ytterligare skriftväxling nåddes en överenskommelse på alla punkter. Avtalet paraferades genom skriftväxling mellan chefsförhandlarna den 6 maj 2015 (Kiribati) och den 10 juni 2015 (unionen). Medlemsstaterna underrättades under ett möte i rådets arbetsgrupp för visering den 15 juni 2015.

2. RÄTTSLIG GRUND

För unionens del är den rättsliga grunden för avtalet artikel 77.2 a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) jämförd med artikel 218 i samma fördrag.

¹ Rådets förordning (EG) nr 539/2001 av den 15 mars 2001 om fastställande av förteckningen över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredje länder vars medborgare är undantagna från detta krav (EGT L 81, 21.3.2001, s. 1).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 509/2014 av den 15 maj 2014 om ändring av rådets förordning (EG) nr 539/2001 om fastställande av förteckningen över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav (EUT L 149, 20.5.2014, s. 67).

³ COM(2014) 467, 17.7.2014.

Det bifogade förslaget utgör det rättsliga instrumentet för undertecknande av avtalet. Rådet kommer att fatta beslut med kvalificerad majoritet.

Eftersom Kiribati snabbt kommer att kunna slutföra sitt interna ratificeringsförfarande och en lång tid förflutit sedan kommissionen först föreslog att undanta medborgare i Kiribati från viseringskravet (november 2012), fastställs i förslaget till beslut om undertecknande att avtalet ska tillämpas provisoriskt från dagen efter undertecknandet i enlighet med artikel 218.5 i EUF-fördraget. Eftersom Europaparlamentets godkännande måste inhämtas innan avtalet ingås kommer kommissionen att informera Europaparlamentet om avtalets provisoriska tillämpning.

3. RESULTATET AV FÖRHANDLINGARNA

Kommissionen anser att de mål som rådet fastställde i sina förhandlingsdirektiv har uppnåtts och att utkastet till ett avtal om undantag från viseringskravet kan godtas av unionen.

Det slutliga innehållet i avtalet kan sammanfattas på följande sätt:

Syfte

I avtalet föreskrivs viseringsfrihet för medborgare i Europeiska unionen och för medborgare i Kiribati vid resor på den andra avtalspartens territorium i högst 90 dagar under en 180-dagarsperiod.

För att garantera likabehandling av alla EU-medborgare innehåller avtalet en bestämmelse om att Kiribati inte får avbryta tillämpningen av avtalet tillfälligt eller säga upp det såvida detta inte sker för alla medlemsstater i Europeiska unionen samtidigt och att unionen på motsvarande sätt inte får avbryta tillämpningen av avtalet tillfälligt eller säga upp det om detta inte sker på alla medlemsstaters vägnar samtidigt.

Förenade kungarikets och Irlands särskilda ställning har beaktats i ingressen.

Tillämpningsområde

Undantaget från viseringskravet gäller alla kategorier av personer (innehavare av sedvanliga pass, diplomatpass, tjänstepass/officiella pass eller särskilda pass) som reser i olika syften, utom för att utöva avlönad verksamhet. För den senare kategorin får varje medlemsstat och Kiribati även i fortsättningen kräva visering av motpartens medborgare i enlighet med tillämplig unionslagstiftning eller nationell lagstiftning. För att säkerställa ett harmoniserat genomförande bifogas en gemensam förklaring till avtalet om tolkningen av kategorin personer som reser för att utöva avlönad verksamhet.

Vistelsens längd

I avtalet föreskrivs viseringsfrihet för medborgare i Europeiska unionen och för medborgare i Kiribati vid resor på den andra avtalspartens territorium i högst 90 dagar under en 180-dagarsperiod. En gemensam förklaring till avtalet om tolkningen av 90-dagarsperioden under en 180-dagarsperiod fogas till avtalet.

I avtalet beaktas de medlemsstaters ställning som ännu inte tillämpar Schengenregelverket fullt ut. Så länge dessa medlemsstater (för närvarande Bulgarien, Kroatien, Cypern och Rumänien) inte ingår i Schengenområdet utan inre gränser, ger undantaget från viseringskravet medborgare i Kiribati rätt att uppehålla sig i var och en av dessa medlemsstater 90 dagar under en 180-dagarsperiod, oberoende av den period som beräknats för hela Schengenområdet.

Territoriell tillämpning

Avtalet innehåller bestämmelser om dess territoriella tillämpning: när det gäller Frankrike och Nederländerna ger undantaget från viseringskravet medborgare i Kiribati rätt att uppehålla sig endast på dessa medlemsstaters europeiska territorier.

Förklaringar

Utöver de ovannämnda gemensamma förklaringarna fogas ytterligare två gemensamma förklaringar till avtalet, nämligen följande:

- Förklaring om Norges, Islands, Schweiz och Liechtensteins associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket.
- Förklaring om fullständig information om innehållet och följderna av avtalet om undantag från viseringskravet och därmed sammanhängande frågor, t.ex. inresevillkoren.

4. SLUTSATS

Mot bakgrund av ovanstående föreslår kommissionen att rådet

- fattar beslut om att avtalet ska undertecknas på unionens vägnar och bemyndigar rådets ordförande att utse den person eller de personer som ska ha rätt att underteckna avtalet på unionens vägnar,
- godkänner att avtalet tillämpas provisoriskt i avvaktan på att det träder i kraft.

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om undertecknande på unionens vägnar och om provisorisk tillämpning av avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Kiribati om undantag från viseringskravet för kortare vistelser

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 77.2 a jämförd med artikel 218.5,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 509/2014⁴ överfördes hänvisningen till Kiribati från bilaga I till bilaga II till rådets förordning (EG) nr 539/2001⁵.
- (2) Hänvisningen till det landet åtföljs av en fotnot som specificerar att undantaget från viseringskravet ska gälla från och med den dag då ett avtal från viseringskravet som ingås med Europeiska unionen träder i kraft.
- (3) Genom ett beslut av den 9 oktober 2014 bemyndigade rådet kommissionen att förhandla fram ett avtal mellan Europeiska unionen och Kiribati om undantag från viseringskravet för kortare vistelser. Förhandlingarna om avtalet inleddes den 17 december 2014 och fördes genom skriftväxling.
- (4) Avtalet som paraferades genom skriftväxling den 6 maj 2015 (Kiribati) och den 10 juni 2015 (unionen) bör undertecknas och de åtföljande förklaringarna bör godkännas. Avtalet bör tillämpas provisoriskt i avvaktan på att de förfaranden som är nödvändiga för avtalets ingående avslutas.
- (5) I enlighet med protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa och protokollet om Schengenregelverket införlivat inom Europeiska unionens ramar, som är fogade till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, bekräftas att bestämmelserna i detta avtal inte är tillämpliga på Förenade kungariket och Irland.

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 509/2014 av den 15 maj 2014 om ändring av rådets förordning (EG) nr 539/2001 om fastställande av förteckningen över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav (EUT L 149, 20.5.2014, s. 67).

⁵ Rådets förordning (EG) nr 539/2001 av den 15 mars 2001 om fastställande av förteckningen över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredje länder vars medborgare är undantagna från detta krav (EGT L 81, 21.3.2001, s. 1).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Undertecknandet av avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Kiribati om undantag från viseringskravet vid kortare vistelser (nedan kallat *avtalet*) godkänns härmed på unionens vägnar, med förbehåll för att det ingås.

Texten till avtalet åtföljer detta beslut.

Artikel 2

De förklaringar som åtföljer detta beslut ska godkännas på unionens vägnar.

Artikel 3

Rådets ordförande bemyndigas härmed att utse den eller de personer som ska ha rätt att underteckna avtalet på unionens vägnar, med förbehåll för att det ingås.

Artikel 4

Avtalet ska tillämpas provisoriskt från dagen efter undertecknandet, i avvaktan på att de förfaranden som är nödvändiga för dess ingående avslutas.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*